
17 januari 2001

Kerstfazant

Schuw wandelde een prachtige fazantenhaan (met een witte nekring) mijn natuurtuin binnen. Nu gebeurde dat de afgelopen jaren wel meer. Het bijzondere was de tijd waarop: nét voor de kerstdagen! Het dier was kennelijk op zoek naar een plek om kerst en winter te overleven. Bij het donker worden ging het voortaan op een vaste plaats - op ca. 3 meter hoogte - op een dikke zijtak van een schietwilg zitten.

In mijn tuin staat een klein kippenhok. Een Welsumer haantje en twee hennetjes scharrelen vooral 's zomers in m'n tuin en in de buurtuinen rond. 's Winters blijven ze meestal binnen in hun met stro gevulde nachthok.

Het kan zijn dat de fazant de wildkleurige kippen als familie beschouwde of eerder: méér aandacht voor het kippenvoer had!

Elke dag morste ik wat kippenvoer op een plek die ik vanuit mijn huiskamer goed kon zien. En ja hoor, de fazantenhaan overwon zijn schuwheid en begon haastig het kippenvoer op te pikken. Daarna verschool hij zich weer in het struikgewas. Als het donker werd liep hij statig langs mijn huis naar zijn slaapplek in de wilgenboom.

Ik merkte dat de fazant vertrouwen in mij begon te krijgen. Het dier wachtte in het struikgewas tot ik eraan kwam om de kippen

te voeren en als ik weer weg ging - na wat voer gestrooid te hebben - kwam ie tevoorschijn. Na enige tijd kon ik rustig bij het voer blijven staan terwijl de fazant z'n graankorrels oppikte. Ook mijn burens genoten ervan als de fazant in hun tuin verscheen.

Een ervaring om niet te vergeten. Op 26 februari 2000 was de fazant ineens voorgoed verdwenen. Op vrijersvoeten? Wie weet!

ED SIVAL